

ikke været godt ved Bornholm, saa Indtægterne ere ikke gaaede ind med saa store Beløb, som man tidligere havde gjort Regning paa, saa for saa vidt skulde jeg ikke have noget imod at slutte mig dertil. Saa foreslaar det ærede 8de Medlem for 2den Kreds endvidere, at Beløbene for Hasle og Gudhjem skulde nedsættes. Saaledes som Ændringsforslaget er affattet, idet der staar: „I Debitorlistens Affindelsessummer i § 1 ske følgende Nedsættelser“, og saa nævnes disse Nedsættelser, for Hasle 48,000 og for Gudhjem 72,000 Kr., har jeg ment, at det var det ærede Medlems Mening derved at nedsætte Gælden for Hasles Vedkommende til 8,000 og for Gudhjems til 5,000 Kr. Men nu hører jeg nok, at det ikke er Meningen, at det er Meningen, at disse Affindelsessummer skulde nedsættes til 48,000 og 72,000 Kr. Der bliver da ikke saa megen Forskel, idet Kommissionen i det ene Tilfælde har foreslaaet 56,000, i det andet 77,000 Kr. Saaledes som Sagen nu foreligger, undersøgt af den Kommission, Regeringen har sendt derover, og efter at Kommissionen har forhandlet med de forskellige Havnebestyrelser og er bleven enig med dem om de forskellige Beløb — paa flere Steder om ret betydelige Nedsættelser af Gælden —, kan jeg ikke, skønt jeg er Repræsentant for Bornholm, slutte mig til det ærede Medlem for 2den Kreds (Villars Lunn). Vi gøre rettest i at tage Forslaget, som det er, hvis vi i det hele taget ville have det gennemført, hvad jo da ogsaa det ærede Medlem ønsker. Selv om nu mange Steder de Beløb, der gaa ind, ikke ere betydelige i Forhold til Gælden, antager jeg, at Kommissionen og Regeringen have handlet efter Ordsproget: Een Fugl i Haanden er bedre end ti paa Taget, derved kunne vi faa det hele klarer, og naar de forskellige Bestyrelser ere gaaede ind paa disse Beløb, maa vi regne paa, at de ogsaa indkomme.

Stilling: Jeg er enig med den ærede Ordfører i, at dette Arbejde er godt forberedt, Kommissionen har lagt et godt Materiale paa Bordet for os, og i den Henseende kunne vi jo nok tage Standpunkt til Sagen uden at lade et Udvalg anstille Undersøgelser ude i Landet. Men saa hører min Enighed med den ærede Ordfører op. Thi have vi haft dette gode Materiale liggende paa Bordet, som sagt, i flere Maaneder, saa have vi ogsaa haft Tid til at sætte os ind deri, til at danne os en Mening om hele Sagen, og saa fore-

kommer det mig ganske mærkværdigt at høre den ærede Ordførers Beklagelser. Disse Beklagelser om den sene Tid hører man fra alle Sider, ja, det er Beklagelser og Beklagelser og ikke andet. Men hvorfor skulle vi blive ved med at udtale disse Beklagelser, naar vi ved grundig Undersøgelse af et Materiale, der har ligget i flere Maaneder paa Tingets Bord, ere komne til den Overbevisning, at der kan gøres en bedre Indstilling end den, der oprindelig er forelagt? Hvorfor skulle vi saa ikke fremkomme dermed uden Hensyn til det sene Tidspunkt? Naar der nu er Uretfærdigheder til Stede, som enkelte Medlemmer mene, hvorfor dog saa ikke afhjælpe de værste og ikke følge den ærede Ordfører, som siger: Naar vi ikke kunne afhjælpe dem allesammen, skulle vi slet ikke afhjælpe nogen af dem. Det synes jeg ikke er rigtigt og korrekt. Jeg kan ikke indse, at der kan være noget som helst farligt i at fremhæve, hvad der er rigtigt efter vore Synspunkter, altsaa andre Synspunkter end den ærede Ordførers.

Nu hører jeg ogsaa, at det ærede Medlem for Bornholm (Koføed) ikke vil have Laanene til nogle bornholmske Havne yderligere nedsatte. Jeg skal ikke nægte, at det glædede mig meget at høre. Jeg har altid troet, at Bornholm noget var Stedbarn, at det kneb med at svare Skatter og Afgifter derovre. Da vi behandlede Sagen om Anlæg af Neksø Havn, hørte vi, hvilken Nødtilstand der herskede der. Nu er det noget andet, de ere ikke trængende derovre. Det glæder mig at høre, og jeg kan for den Sags Skyld med Glæde slutte mig til og følge det bornholmske Medlem og sige: Bornholm trænger ikke. Men saa er der nogle andre, der trænge, saa trænge Jyderne, saa kunne de bare komme til os, vi ere ikke nær saa store i den Retning, vi kunne paavise, at vi ere virkelig trængende. Det forekom mig, at det ærede Mindretal (Villars Lunn) har haft stor Fornøjelse af at paavise ved Kommissionens egne Oplysninger, hvor trængende enkelte Kommuner ere. Han nævnedes Æbeltoft, hvor Skatteansættelsen er 10 pCt. og skal op paa 12 pCt. Og den Kommune skal være Garant! Maa jeg spørge, om noget Medlem af dette høje Ting enten fra By eller fra Land vilde finde det andet end uforsvarligt at søge at sætte Skatteprocenten højere op endnu? Denne Kommune har faaet Laanet, efter at der er anlagt en Jernbane, som ogsaa koster den meget. Den søger at gøre det bedst mulige ud af Havnen for den store Fi-